

L E G E
privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni

În conformitate cu prevederile art. 7 din Constituția României, republicată.
Titlul sume de prezidiu al Comisiei de studii privind protecția memoriei culturale, alături de Comitetul European la Tronșburg, la 18 Iunie 1996, acordat de România prin Legea nr. 299/2007.
Legea în consolidare este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 792 din 21/11/2007.
Legea în consolidare este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 792 din 21/11/2007.
Legea în consolidare este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 792 din 21/11/2007.

Legea privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni nr. 299/2007 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 792 din 21/11/2007) prevede, în articolul său 10, următoarele:

„(1) Se înființează Muzeul Românilor de Pretutindeni.

(2) Sediul muzeului va fi în municipiul București.

(3) Organizarea și funcționarea acestuia, inclusiv alocarea unui sediu corespunzător, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului”.

Au trecut aproape 9 ani de la intrarea în vigoare a acestei legi, prin care Muzeul Românilor de Pretutindeni a fost înființat de drept. Cu toate acestea, Guvernul României în toate componentele sale din decembrie 2007 până astăzi (sub conducerea lui Călin Popescu-Tăriceanu, Emil Boc (I, II, III, IV și V), Cătălin Predoiu, Mihai Răzvan Ungureanu, Victor Ponta, Gabriel Oprea, Victor Ponta, Sorin Câmpeanu și Dacian Cioloș) nu a întreprins nimic pentru executarea prevederilor imperative ale articolului 10 din respectiva lege, scrie Vlad Cubreacov pe <https://cubreacov.wordpress.com>, preluat de Romanian Global News.

O Hotărâre de Guvern nu a fost adoptată și un sediu corespunzător nu a fost alocat pentru organizarea Muzeului Românilor de Pretutindeni, așa cum prevede legea. În Bugetele pentru anii 2008-2016 Guvernul nu a prevăzut și Parlamentul nu a aprobat alocarea niciunui leu pentru implementarea prevederilor articolului 10 al Legii 299/2007.

Așadar, Muzeul Românilor de Pretutindeni este unul fictiv, adică apare doar pe hârtie, nu există în realitate ca instituție permanentă, aflată în serviciul societății, deschisă publicului, nu are o adresă concretă, un sediu corespunzător, un director, colaboratori și cercetători, expoziții,

obiecte, documente și alte materiale de valoare istorică, etnografică, artistică, tehnologică sau științifică. În această situație, România este lipsită de către propriile ei guverne de o instituție de primă importanță specializată în păstrarea, identificarea, catalogarea, analizarea, menținerea, cercetarea și conservarea diverselor documente și materiale muzeistice care să provină din zonele extrafrontaliere locuite de români.

Constatăm cu regret că prevederile articolului 10 din Legea nr. 299 sunt literă moartă, iar ideea de Muzeu al Românilor de Pretutindeni rămâne o plăsmuire legislativă frumoasă sabotată în chip discret și tacit de cei obligați prin lege să o realizeze.

Niciunul dintre membrii celor două Camere ale Parlamentului de la București, deputați sau senatori, inclusiv cei aleși în circumscripțiile din afara frontierelor României, nu a interpelat vreodată cele 13 guverne ale României din 2007 până în prezent, în cadrul controlului parlamentar al activității Executivului, în subiectul Muzeului Românilor de Pretutindeni.

Nici șefii Statului Român, aleși în funcție cu votul decisiv al românilor de peste hotare, sau cei care au deținut interimatul funcției, nu s-a interesat vreodată de subiect, inclusiv cu ocazia participării lor la ședințele Executivului.

Totodată constatăm că nu există niciun motiv rezonabil pentru nealocarea prevederilor articolului 10 al Legii privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni.

Ce concluzii putem trage în această situație punctuală?

1. Respectul autorităților pentru lege este, din păcate, unul scăzut sau nul.
2. Români de peste hotare sunt adesea (mai cu seamă în timpul campaniilor electorale) obiect al declarațiilor zgomotoase ale oficialilor, fără ca acestea să atragă după sine fapte concrete și îndeplinirea obligațiilor ce derivă din lege.

Scris de București, România/Romanian Global News
Joi, 30 Iunie 2016

3. Punerea în practică a prevederilor articolului 10 al Legii privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni este problematică și incertă pe motivele arătate în punctele 1 și 2.

Suntem pe deplin îndreptățiți să ne întrebăm de ce Guvernele României neglijează dispozițiile articolului 10 al Legii privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni și nu se achită exemplar de obligația de a adopta o Hotărâre prin care să-i atribuie Muzeului Românilor de Pretutindeni un sediu corespunzător, stabilindu-i totodată modul de organizare și funcționare?

Vom primi oare un răspuns la această întrebare pe parcursul anului curent? Nu ne rămâne decât să sperăm.